

er jeg dog ikke. De forøgede Udgifter findes, bortset fra Sønderjylland, opgjort til at skulle være ca. 47 Mill. Kr. og med Sønderjylland 51 Mill. Kr., og de foreslaaede Takstforhøjelser er anslaaede til ca. 50 Mill. Kr. Det er foreløbig en Difference af 1 Mill. Kr. — naa, i disse Tider er det maaske ikke saa meget. Yderligere vil der ved den af Folketinget indsatte Ændring tabes ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Derved er altsaa Lovforslaget tilsyneladende Balance blevet rokket ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Maa jeg med det samme med Hensyn til det Ændringsforslag, der er vedtaget af Folketinget, sige, at principielt er det forkert, naar man tilstræber at skaffe Indtægter for Statsbanerne og tilvejebringe Balance, saa at stille Forslag om at beskære Indtægten. Men jeg forstaar godt og kan ogsaa tiltræde den Tanke, der har ligget til Grund for Ændringen, nemlig den, at mange af dem, der i denne boligknappe Tid har maattet søge udenfor Storbyerne ud i deres Opland for at finde Tag over Hovedet, vilde være ret brøstholdne, om deres Rejseudgifter, deres Jernbanekort mellem Hjemmet og Arbejdsstedet blev forøjet, og ud fra den Betragtning kan man vel ogsaa gaa med til at billige, at denne Ændring er sket.

Men jeg er ikke sikker paa, at man bliver staaende ved den nysnævnte Difference. Hvis vi kunde det, var det godt, men af det Regnskab, der er opstillet i Bemærkningerne til Lovforslaget, synes det at fremgaa — hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler kom ind paa —, at det ikke vil holde Stik. Jeg fæster først Opmærksomheden paa det under Punkt 3 opstillede Regnskab med Hensyn til Brændsel. Der er der regnet med en Stigning af 15 Kr. pr. Ton paa 400 000 Tons, og det skulde blive 6 Mill. Kr. Men som den ærede foregaaende Taler gjorde opmærksom paa, er det ikke muligt for nærværende — og antagelig heller ikke i den nærmest kommende Tid — at købe Kul tilnærmelsesvis til den kalkulerede Pris. Saa vidt jeg ved, koster i Øjeblikket en Ton Kul 140 sh. til en Kurs af 23,30; det er jo alene 163 Kr. 10 Øre, hvortil saa kommer Fragt med 30 Kr. Det bliver tilsammen 193 Kr. 10 Øre. Med Assurance og andre Smaaomkostninger, som løber paa, bliver cif-Prisen 199 Kr. 85 Øre, og hertil kommer selvfølgelig Omkostningerne ved at faa Kullene bragt frem til Lagerpladsen. Mindre end et Par Hundrede Kroner tror jeg ikke, det nytter at regne med — det bliver maaske mere —; det vil give en Forøgelse af 64 Kr. pr. Ton af de 400 000 Tons,

og det er 25,6 Mill. Kr. Men jeg ved nu ikke, hvorfor der er regnet med 400 000 Tons, thi i de sidste Aaringer er der ikke brugt tilnærmelsesvis saa mange Kul af Statsbanerne. Der brugtes i 1915—16 ifølge Statsbanernes egen Beretning 409 000 Tons; rundt regnet, i 1916—17 408 000 Tons, men efter at man er kommet ind paa den indskrænkede Kørsel, er der i 1917—18 kun brugt 309 000 Tons og i 1918—19 307 000 Tons. Jeg vilde da anse det for ganske vist beklageligt, men dog nødvendigt under Forhold, hvor Brændselsmaterialet er saa overordentlig dyrt, indtil videre at søge at komme igennem med den nedsatte Kørsel. Pr. 1. Oktober 1916 — det er stadig Statsbanernes egen Beretning, jeg anfører — kørtes daglig 43 245 Person- og Godstogkilometer, medens man i 1918—19 var nede paa 28 187; det er altsaa rundt regnet 15 000 Togkilometer, der daglig køres mindre, og det er en ganske betydelig Indskrænkning, men det er ogsaa den, som gør, at Kulforbruget er gaaet ned fra de 409 000 til de 309 000 og 307 000 Tons. Hvis denne Køreplan opretholdes, tror jeg derfor, man kan regne med et Mindreforbrug af 90 000 Tons à 200 Kr., hvilket vil give en Besparelse af ca. 18 Mill. Kr. Men jeg kan ikke se andet, end at der dog altsaa yderligere vil komme et Underskud paa mindst $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. foruden de nævnte $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa i alt ca. 9 Mill. Kr. Jeg nævner særlig dette, fordi det synes mig at advare imod ethvert yderligere Skridt imod Reduktion af Statsbanernes Indtægter. Det er overordentlig beklageligt, at det er nødvendigt at belaste det forbrugende Publikum med disse Udgifter, men naar Kravet er, at der skal være Balance, maa ogsaa Indtægterne forøges, og derfor kan det ikke gaa an at skære ned. Hvis Konjunkturerne paa Kulmarkedet skulde ændres i nogen Grad, kan maaske Underskuddet blive mindre, men jeg tvivler som sagt, meget om, at det opstillede Regnskab vil holde Stik.

Der kunde saa være Tale om — det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) nævnte det jo ogsaa — at komme ind paa et større Forbrug af vort indenlandske Brændsel, Tørv og Brunkul. I Statsbanernes Beretning for 1918—19 findes en Udtalelse om, at Banerne har forsøgt det, men erklærer, at baade Tørv og Brunkul maa betragtes som mindre egnet Brændsel til vore Lokomotiver og Færger. Det er meget beklageligt, da jo selvfølgelig det Brændsel, vi har her i Landet, vil kunne fremskaffes væsentligt billigere end det udenlandske, og Gennemsnitsprisen derved vil